ANDR. VESALII
ET
THEOPHRASTI PARACELSI
INSTAURATORUM ARTIS MEDICAE GERMANORUM
VITAE ET MERITA ET SCRIPTA.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICO-HISTORICA
QUAM
CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS
IN
ALMA LITTERARUM UNIVERSITATE
FRIDERICA GUILELMA
UT SUMMI
IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES
RITE SIBI CONCEDANTUR
DIE XXIII. M. OCTOBRIS A. MDCCCLX.
H. L. Q. S.
PUBLICE DEFENDET
AUCTOR

WERNERUS GRUNDHOFF
GUESTPHALUS.

OPPONENTIBUS:
EDM. BRUNABEND, MED. ET CHIR. DD.
ALB. FERRARI, MED. ET CHIR. CAND.
ED. REIMER, MED. ET CHIR. CAND.

BEROLINI
TYPIS EXPRESSIT GUSTAVUS SCHADE.

MANIBUS

P A T R I S C A R I S S I M I

NEC NON

MATRI DILECTISSIMAE

HOC OPUSCULUM

SACRUM ESSE VULUIT

FILIUS.

»Dont les écrits reparents aujourd'hui les ésudes des hommes doctes.«

Ambroise Paré.

Familia Vesaliorum originem ex Cliviae civitate Vesalia, quae olim Phaesula vel Fesula, a celebri colonia Phaesulana in Italia, ducere scribitur, et tot continua serie medicos tulisse, ut artem in ea dicere possis diu cultam, quo perfecta tandem prodiret. Joannes enim Vesalius medicus fuit Mariae, quae, unica domus Burgundicae heres, Maximiliano I. Caesari nupsit. Hic Joannes aetate ad senium vergente Lovanium scribitur concessisse ibique medicinam in otio literato professus esse. Petrus deinde Vesalius medicus item fuit praeclarus, ut lucubrationes

ejus a matre hujus, de quo agimus, servatae docent.

Everardus praeterea Vesalius medicus commentationes scripsit in Rhasis libros, et in quatuor priores Aphorismorum Hippocratis sectiones, ac plura ejus mathematicae scientiae documenta se habuisse Vesalius noster affirmat. Andreas denique Vesalius, nostri pater, Carolo V Augusto fuit a pharmacis atque exhibitis Imperatori tabulis anatomicis filio huic suo aditum ad aulam patefecit.

ANDR. VESALIUS.

Lucem primam in ista familia Asclepiadea conspexit hic Vesalius F. Andreas, anatomicorum in Germania et extra eam princeps, anno reparatae per Christum salutis 1514, quarto a. Calend. Januarias, vel, ut alii tradunt, ultimo Decembris dodrante post horam quintam matutinam, Bruxellis, nobili Brabantiae urbe.

A teneris liberaliter institutus et Lovanii castrensi in gymnasio peripatetica philosophia im-

butus, physicis potissimum visus est delectari. Praeterea puer etiamnum mures, talpas, glires, interdum etiam canes atque feles secare, et intestina rimari amabat, magno omine ejus, quae in eo postea eluxit, anatomicae peritiae, quam ipse jam intermortuam in lucem revocavit. Naturae itaque genio obsecutus ad medicam artem ita sese applicuit, ut in anatomicis parem vix ullum ex omni antiquitate, superiorem arte neminem (Jacobo Silvio Ambiano pro Galeni honore nequicquam certante) repererit. Anatomen igitur Basileae, Patavii, et in omnibus paene Italiae academiis publice docuit. Anno aetatis vicesimo octavo scripsit opus admirandum, de humani corporis fabrica, quo singula ejus membra figuris ita expressit, ut oculis omnia subjecisse videatur. Editis illis commentariis, judicio elegantium medicorum et antiquorum gloriam adaequavit, et recentioribus palmam praeripuit.

Basileae etiam scripsit paraphrasin noni libri Rhazis ad Almansorem regem, de affectuum singularum corporis partium curatione. Item epi-

stolam, qua docetur, venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali secandam, anno post Christum n. millesimo quingentesimo trigesimo nono. Aliam etiam epistolam, qua rationem docet propinandi radicis Chynae decocti, in qua anatomica multa tractantur, etsi titulus ea non pollicetur.

Ob istam nominis celebritatem artisque praestantiam a Carolo V. Imperatorum maximo, et ejus filio Philippo II regum potentissimo, medicus adscitus, valetudinis eorum summa fide diligentiaque curam gessit. Antequam Basilea discessit anno millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, corporis humani sceleton, artificiose a se paratum, artis et industriae suae specimen, adeoque hospitale munus, Academiae reliquit, quod etiamnum in medicorum auditorio ibi cernitur cum epigraphe ejusmodi:

ANDR. VESALIUS
BRUXELLENS.
CAROLI V AUG. ARCHIATRUS
LAUDATISS. ANATOMICARUM
ADMINISTR. COMM.
IN HAC URBE REGIA
PUBLICATURUS
VIRILE QUOD CERNIS SCELETON
ARTIS ET INDUSTRIAE SUAE
SPECIMEN
ANNO CHRISTIANO
M. D. XLVI.
EXHIBUIT EREXITQUE
SEXTO POST. LUSTRO
FELIX PLATERUS
ARCHIATRUS
ET MEDICAE SCHOLAE ANTECESSOR
CONATU NE MAJORE, AN
MEL. SUCCESSU
PRAECEPTORIS HOSPITALE MUNUS
MARITARIT, FAECUNDARIT,
ET EXORNARIT
QUISQUIS ERIS SPECTATOR
GRATIOSUS ET ERUDIT.
JUDICATO.

In aula autem Augusta summa cum felicitate artem suam exercuit, et plures extreme laborantes, atque *ᾅδου πύλαις*, ut poetae loquuntur, propinquos restituit. Quodsi morbi vis naturam superare videretur, ipse quid futurum esset, statim praedixit, et saepe mortis horam ex signis definivit, nec deceptus est: quod in Maximiliano, comite Burensi, anno milles. quingentes. quadragesimo octavo eventus probavit. Cum enim hic ex Anglia legatus rediisset, Bruxellis angina laborare incepit. Ibi Vesalius, qua fuit judicii raritate, mortis horam aegroto ac paene momentum praedixit. Buranus jam deplorata salute, convivium magno apparatu instrui jussit, et omni gaza ac supellectili argentea exposita amicos vocavit. Quibus cum, mensae adsidens, dona liberalitate summa distribuisset, atque extremum vale nihil commoto animo dixisset, inde in lecto positus hora et momento a Vesalio praedictis exspiravit. Neque hic praeterire silentio debemus, quod in eadem illa aula accidit. Habebat Philippus rex Hispanorum filium Caro-

lum, Caroli V nepotem. Hic ex quartana aërem mutare jussus, et in arce quadam nobilem puellam corollas nectentem conspicatus, dum ludendi causa ad illam accurrit, virgo in cubiculum fugit, pessulumque ostio obdit. Adolescentulus eo magis irritatus, in cubiculum praeceps per gradus, effracta violenter janua, delabitur gravissimumque capitis vulnus tulit. Vocati chirurgi vulnus obligant et consolidationem appetentes saniei effluxum negligunt. Itaque caput tuberis instar intumuit, et apoplectico similis puer aliquamdiu jacuit. Tum demum rex, ut morituro extremum adesset filio, arcessitus, Vesalium secum duxit, quem Hispani in superficie tantum corporis versatum, veri medici appellatione indignum esse calumniabatur. Is deplorato unicam spem in sectione pericranii positam esse affirmans, data sibi potestate, tuber decussatim aperuit et pus foetidissimum sensim evacuavit. Rediit igitur ad se puer, tanquam e profundo somno excitatus, ac vitae restitutae beneficium Germano medico se debere affirmavit. Aulicam tandem vitam

pertaesus, visendaeque Palaestinae studio atque religione ductus, nec non naturae mysteriorum cognoscendorum in regionibus longinquis amore flagrans, una cum Malatesta Ariminensi, terrestrium copiarum Senatus Veneti duce, Cyprum indeque Hierosolymam adiit, postea, magno illo Gabriele Fallopio Patavii vivis erepto, a Senatu Veneto in demortui locum, honorificis oblatis stipendiis, evocatus, dum Italiam mense Aprili appulit, tempestate in desertum Zazynthi insulae angulum ejicitur, ibique morbo correptus et ope omni destitutus, in miserrimo tuguriolo inter barbaros et agrestes homines e vita discessit. Ab aurifice, qui forte paulo post illuc appulit, cognitus, et ne esca feris fieret, vili funere est conditus ad D. Mariae cum hac épigraphe:

ANDREAE VESALII BRUXELLENSIS
TUMULUS, QUI OBIIT IDIBUS
OCTOBRIS ANNO CIƆ IƆLXIV
AETATIS VERO SUAE LVIII
CUM REDIISSET HIEROSOLYMIS.

Exstat in eundem hoc Bcnedicti Ariae Montani, V. CL. tetrastichon:

»Corporis humani qui membra minuta secaret,
Vesalio nullus doctior enituit.
Hic medicis auxit, pictoribus auxit et artem:
Dum subit internas, quae latuere vias.«

Caeterum itineris illius Palaestinensis aliam causam aperuit Hubertus Languetus, vir elogio gravissimo a Thuano ornatus: epistola ad Caspar. Peucerum, medicum clarissimum, in qua ita: Fama est, Vesalium esse mortuum. Audivisti procul dubio, eum profectum esse Hierosolymam. Causa istius peregrinationis est mirabilis, ut ad nos ex Hispania est perscriptum. Commissus fuit curae ejus quidam vir nobilis in Hispania, quem cum obiisse existimaret, nec satis percepisse causam morbi sibi videretur; petiit a propinquis defuncti, ut sibi liceret cadaver dissecare. Concessum est ei, quod pctebat; cumque pectus aperuisset, reperit cor adhuc palpitans. Cognati mortui non contenti eum accusare factae caedis, accusant etiam impietatis apud inquisitionem; existimantes,

se ibi severiorem ultionem consecuturos. Cum constaret de caede, nec facile excusaretur error tam periti medici, voluit omnino inquisitio de eo sumere supplicium, vixque potuit rex sua auctoritate, vel potius suis precibus eum periculo tanto eripere. Tandem concessum est regi et toti aulae, pro eo deprecanti, ea conditione, ut ad expiandum illud scelus profisciscceretur Hierosolymam, et ad montem Sinai. Data Lutetiae cal. Jan. 1565. Haec Languetus. Quanta autem in aestimatione etiam apud exteros fuerit Vesalius, vel hinc fremente invidia patet. Gabriel enim Fallopius, Mutinensis, chirurgiae professor Patavinus in docenda μεθοδὸ κωσιάτο, in medendo felicissimus, in secando expeditissimus, more inde etiam a Vesalio introducto, professionem et administrationem anatomicam simul obiit. E tabulis autem schematicis, quas ad hoc ipsum concinnarat, docebat. Is igitur Vesalii nunquam sine praefatione honoris mentionem fecit, parentem et restitutorem rei anatomicae, quin divinum etiam hominem appellans, e cujus fontibus suos caeteri

rivulos deduxerint. Et ne ab affectu profectum putes, dissensit etiam ab ipso in multis magni momenti, sed philosophica modestia, id quod ex scripto eo, quo *ἑτερόδοξα* sua tuetur, intelligere licet. Calumniis autem aemulorum fuisse traductum, Joannes Argenterius hisce indicat: »An non etiam Vesalius a Caesaris aula et familia ob id propemodum est exclusus, quod adversus Galenum scripsisset? Quid non moliuntur adhuc in illum Galeni sectatores? quem profecto amare, non odio prosequi oporteret; si modo sensibus nostris magis, quam hominum praejudicatae opinioni addicti essemus, spectaremusque, quantam utilitatem divino eo opere, quod de anatome conscripsit, non solum arti nostrae, sed et mortalibus omnibus attulerit.«

SCRIPTA VESALII.

Praeter illos VII libros de corporis humani fabrica, scripsit et Paraphrasin in non. librum Rhasis ad Almansorem.

Epistolam item, qua docet, venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali secandam.

Epistolam aliam, rationem propinandi radicis chinae decoctum, in qua plurima anatomica pertractantur. Emendavit etiam versionem anatomicorum aliquot Galeni librorum.

Chirurgiam ejus magnam, recognitam et emendatam edidit in lucem Prosper Borgarutius. Atque haec de Vesalio, Gymnasii Patavini lumine, Anatomes illustratore consummatissimo, Caroli V archiatro et physico praecipuo ex Aug. Thuani hist. lib. 35, Zwingeri theatri; Joan. Schenk in observat. de capite humano; collectan. M. S. Laubani: vitiis medicor. illustr. Petri Castellani, aliis. Burggraeve praeclare de meritis, indoleque haec: »Vésale fut grand et il fut malheureux: c'est un double titre à la reconnaissance nationale. Il fut profondément religieux, mais au-dessus des superstitions de son époque, Vésale, semblable à ce philosophe de l'antiquité auquel ses concitoyens voulurent faire administrer l'ellébore (Democrite), parce qu'il hantait les cimetières afin d'y recueillir

des ossements, Vésale visitait de nuit les gibets, au risque de tomber aux mains d'une police sevère; enlevait clandestinement les corps des suppliciés, et retiré dans sa chambrette d'étudiant, demandait pardon à Dieu de dévoiler le secret de son oeuvre. •Pieux et sublime amour de la science! — Non seulement Vésale fut un grand anatomiste, comme l'attestent encore aujourd'hui ses oeuvres, véritables monuments de la science, mais il fut un grand chirurgien, et le promoteur des progrès qui, a partir de son époque, furent introduits dans la pratique. Il la dégagea de ces médications cruelles par lesquelles l'art le plus salutaire était devenu le plus meurtrier. Dans la réduction des luxations il fut un des prémiers à substituer à la force aveugle et brutale la force intelligente, qui dans la plupart des cas surmonte les obstacles les plus opiniâtres. Parmi les conquêtes de la chirurgie moderne on doit surtout compter les appareils inamovibles. Or l'idée d'affermir les pièces de pansement au moyen d'une solution solidifiable se trouve dans les écrits de

Vésale. Et lorsqu'il conseille d'envelopper les membres luxés ou fracturés de bandes enduites de blanc d'oeuf, nous le voyons sans doute préluder au progrès le plus réel de notre époque. Le tableau que Vésale trace des fractures du crâne et de leurs complications est d'un grand maître et ne le cède en aucun point à celui des chirurgiens modernes. Dans le traitement de plaies Vésale proclame le principe des pansements simples, et fit abandonner les pratiques superstitieuses usitées alors. Il fut, si non l'inventeur, du moins le promoteur de la ligature des vaisseaux, attribué à tort par les Français à Ambroise Paré.«

THEOPHRAST. PARACELSUS.

Patriam habuit hic Theophrastus Paracelsus, sive ut aliis indigitatur Philippus Aureolus Theophrastus Paracelsus dictus Bombast ab Hohenheim, vicum Helvetiorum, duobus a Tiguro milliaribus distantem, natus anno Christi millesimo

quadringentesimo nonagesimo tertio ex familia nobili Paracelsorum.

Multi huic Paracelso multum tribuerunt ejusque ingenio et industriae, quae tanta fuit, ut non modo celeriter sanitatem amissam corporibus, sed etiam metallis imperfectis suam perfectionem reddiderit, plumbum et mercurium in aurum, sive solem, ut ipsi loquuntur, converterit. Gellius quidem Zemeus elogium de ipso hoc reliquit: apud Germanos, inquit, nunc vir adolescens existit, cui parem orbis non fert, qui adeo excellenter in philosophia, medica et mathematica arte, atque de republica et justitia scripsit: quod credo aut mira influentia in eo fit naturalis aut major S. S. gratia in eo, aut immensa daemonum existentia. Nam inhumanum est hoc perscrutari, quod ipse vilipendit saltem: doctiorem me legisse memor non sum. Josephi autem Quercetani medici summi, tale de Theophrasto fuit Judicium: Hoc quidem concedo, inquit, quorundam imperitorum, ac etiam interdum improborum culpa et imposturis factum, ut pessime audiant

chymici, sed damnari propter abusum res, praesertim tanta, quantam hanc esse scio et contendo, profecto nec jure potest nec debet. Tot enim illa notis Dei Opt. Max. opera patefecit; tot pandit naturae arcana; tot antehac ignotas pharmacorum praeparationes, herbarum denique, animantium, mineralium, ac omnium paene rerum abditos, et in ipso naturae sinu reconditos usus depromit, ut in humanum genus ingrati sint, qui sepultam illam volunt. Ad Paracelsum vero quod attinet, equidem mihi nequaquam proposui, ipsius theologiae patrocinium suscipere, neque ipsi in omnibus adstipulari unquam cogitavi, tanquam in ejus verba jurassem; sed praeter id testimonium, quo Erasmum illum quibusdam epistolis ornavit, ausim ego dicere et tueri: multa illum paene divinitus in re medica docere et quae nunquam satis admirari et praedicare grata posteritas possit, de quibus dabitur alias, ut spero, dicendi locus. Ac iterum: neque est, quod putes, Theophrastum tot remediorum inauditorum primum et solum fuisse inventorem; quorum noti-

tiam ipse in suis libris fatetur, se habuisse ex colloquio diversorum doctissimorum tum philosophorum tum medicorum Aegyptiorum et Arabum praesertim: apud quos ille discendi causa per aliquot annos etiam captivus remansit: ex quibus tot pulchra remediorum spolia tandem reportavit: quae quidem omnia sunt depromta partim ex aromatum, herbarum, fructuum, florum et seminum extractis veris oleis et laxantium omnium essentiis: quorum etiam plus proficiet gutta, quam tot drachm. et libr. Haec ille. Joann. vero Guintherii, Andernaci medici in Germania clarissimi, judicium hoc est: »Tandem ars chemica, difficillimis quibusque morbis idonea accessit: quam olim diu obscuratam,« Paracelsus Eremitae nostra tempestate rursus illustrare augereque coepit: non autem primus invenit: quod discipuli ipsius existimant. Si enim Zosimi, Blamidae aliorumque monumenta legerint, eam ante multas aetates etiam apud exteros populos in usu fuisse intelligent: id, quod Galenus quoque in commentario ad Pisonem testatur, ubi ipsi

medicamentorum per ignem paratorum usum ostendit commendatque, sed tamen hoc laudis Paracelso merito tribuitur, quod eandem artem hoc nostro saeculo primus in medium usum revocarit ampliaritque. Per hanc enim aquae, liquores et salia non solum ex herbis, lignis, radicibus, sed etiam ex succis concretis, terra, fossilibus, unionibus, coralliis, lapidibus preciosis aliisque id genus solidis corporibus extrahuntur: nec non sublimes quoque spiritus, facultates et quintae essentiae ex iisdem eliciuntur, atque in pessimorum morborum, qui aliis non cedunt remediis, curationibus, ante illos vere totius corporis tutandi gratia exhibentur. Atque haec Andernacus.

Inter caeteras Theophrasti medicinas celebratur Laudanum ejus; quod aliqui lapidem philosophorum fuisse existimant, alii opium. Cum Albertus Basa, Poloniae regis medicus, ex Italia redux, divertisset ad Paracelsum, qui tum temporis ad S. Viti urbem agebat: cum eo ad aegrotum accessit; quem supervicturum paucis horis

affirmabant omnes, ex casu virtutis et pulsus defectu, laborante etiam pectore; ibi Theophrastus idem affirmabat fore, secundum Humoristarum artem medicam: sed facile restitui posse ex vera arte, quam Deus in natura occultaverit: atque aegrum illum in crastinum ad prandium invitavit. Producto igitur quodam destillato trium guttarum, id in vino illi exhibuit, illicoque hominem ita restituit, ut ea nocte prorsus convaluerit et sequenti die comparuerit in hospitio Theophrasti, sanus et bene valens, cum summa omnium admiratione.

Omnis autem vitae cognitio elucet ex epistola ad Paracelsum. Et quum minus in vulgus ea nota sit cum responsione Erasmi, mihi recitare libet ad finem haec exempla.

THEOLOGORUM PATRONO EXIMIO D. ERASMO ROTERODAMO DOCTISSIMO, SUOQUE OPTIMO THEOPHRASTUS PARACELSUS.

Quae mihi sagax musa tribuit medica, candide apud me clamans: similium judiciorum ma-

nifestus sum auctor. Regio hepatis pharmacis non indiget, nec aliae duae species indigent laxativis. Medicamen est magistrale arcanum potius ex re confortativa, specifica et melleis abstersivis, id est consolidatius. In defectum hepatis essentia est secunda, quae de pinguedine renum, medicamina regalia sunt peritae laudis. Scio corpusculum Mesuaticas tuum non posse suffere coloquinthides, nec aliquid turbidatum, seu minimum de pharmaco: scio me aptiorem et in arte mea peritiorem et scio, quae corpusculo tuo valeant in vitam longam, quietam et sanam, non indiget vacationibus.

Tertius morbus est, ut apertius loquar, quaedam materia ulcerata putrefactio, seu natu phegma, vel accidentale colligatum, vel si fexurinae, vel tartarum vasis, vel mucilago de reliquiis e spermate, vel si humor nutriens viscosus, vel biluminosus: pinguedo resoluta, vel quicquid hujusmodi sit, quando de potentia salis (in quo coagulandi vis est) coagulabitur, quemadmodum in silice, in Cerillo potius similis est haec gene-

ratio. Haec non in te nata perspexi. Sed quicquid judicavi, de minera frusticulata marmorea existente in renibus ipsis, judicium feci, sub nomine rerum coagulatarum. Si optime Erasme, mea praxis specifica tuae excellentiae placuerit, curo ego, ut habeas et medicum et medicinam. Vale

THEOPHRASTUS.

RESPONSORIA ERASMI.

REI MEDICAE PERITISSIMO DOCTORI THEOPHRASTO HEREMITAE.

ERASMUS ROTERODAMUS S.

Non est absurdum, medico, per quem Deus nobis suppeditat salute corporis, animae perpetuam optare salutem. Demiror unde me tam penitus novis semel duntaxat visum. Aenigmata tua non ex arte medica, quam nunquam didici, sed ex misero sensu verissima esse agnosco. In regione hepatis jam olim sensi dolores, nec divinare potui, quis esset mali fons.

Renum pinguedines ante complures annos in lotio conspexi. Tertium quid sit, non satis intelligo, tamen videtur esse probabile mihi, id mo-

lestare ut dixi. Hisce diebus aliquot nec medicari vacat, nec aegrotare, nec mori, tot studiorum laboribus obruor; si quid tamen est, quod citra solutionem corporis mihi potest lenire malum, rogo ut communices. Quod si distraxeris, paucissimis verbis ea, quae plus quam Laconice notasti, fusius explices, aliaque praescribas remedia, quae dum vacabit, queam sumere. Non possum polliceri praemium arti tuae studioque, certe gratum animum polliceor. Frobenium ab inferis revocasti, hoc est dimidium mei; si me quoque restitueris, in singulis utraque restitues. Utinam sit ea fortuna, quae te Basilea remoretur. Haec ex tempore scripta, vereor ut possis legere. Bene vale.

ERASMUS ROTERODAMUS,

suapte manus.

LITTERATURA.

Études sur Vésale par Bourggraeve. Ouvrage publié sous le patronage des médecins belges. Un gros volume in 8. Édition de luxe avec un portrait authentique de Vésale et une autographe. Gand 1841.

Vitae German. Medic. qui saeculo superiori et quod excurrit claruerunt, congestae a Melchiore Adamo. Heidelbergae 1620.

VITA.

Joannes Hermannus Wernerus Grundhoff, natus sum Salzkottensis, urbe Guestphaliae, die XVI mensis Septembr. anni hujus saeculi trigesimi septimi, patre Josepho, quem jam dudum morte mihi ereptum usque ad cineres lugebo, matre Joanna e gente Nolte, quam adhuc superstitem maxima pietate amplector. Fidem confiteor catholicam. Primis litterarum rudimentis imbutus gymnasium Paderanum, quod adhuc clar. Ahlemeyer directore floret, per sexennium frequentavi. Maturitatis testimonio munitus ad almam litt. universitatem Lovaniensem me contuli et ab Ill. de Ram, rectore magnif., in civium academicorum numerum receptus apud Ill. Van Biervliet, medicorum ordinis decanum spectabilem, nomen professus sum. Duo per semestria interfui scholis. Tum almam petii universitatem Gottingensem, ubi ab Ill. Waitz t. t. prorectore magnifico in numerum civium academicorum receptus et ordini medico adscriptus sum.

Paschali tempore seq. Fridericam Guilelmam Berolinensem adii et ab Ill. Rudorff rectore magnifico inter cives academicos relatus Ill. Mitscherlich, facultatis med. decano maxime spectabili, nomen dedi.

Per octo semestria audivi disserentes:

Lovanii:

Logique et Antropologie psychologique par Mr. le prof. Ubaghs;

Philosophie morale par Mr. le prof. Laforet;

Chimie organique et anorganique par Mr. le prof. Martens;

Zoologie par Mr. le prof. Van Beneden;
Physique par Mr. le prof. Van Oyen;
Mineralogie et geologie par Mr. le prof. Docq;
Anatomie general. et spéc. par Mr. le prof. Van Kempen;
Physiologie par Mr. le prof. Van Biervliet.

Gottingae:

Ill. Henle de anatomia speciali, eundem ducem habui in cadaveribus rite secandis;
Ill. Marx de materia medica, de arte formulas medicas rite concinnandi;
Ill. Hasse de pathologia speciali et therapia speciali.

Berolini:

Exp. Sonnenschein exercitationes chemicas;
Cel. Remak de galvanotherapia, de pathologia et therapia, morbor. nerv.;
Ill. Braun de botanice generali;
Ill. Dove de hydrographia, meteorologia;
Exp. Gurlt de chirurgia speciali et generali, de arte fascias chirurgicas rite alligandi;
Exp. Karsten exercitationes botanicas;
Ill. Reichert de histologia, de anatomia organorum sensuum, de anatom. cerebr. et medull. spinal.;
Cel. a Graefe de ophthalmiatrice;
Ill. Virchow de morbis sexualibus, de morbis congenitis, de anatomica pathologica speciali;
Cel. a Baerensprung de syphilidologia, de febri exanthematica;
Ill. Martin de arte obstetricia, de diagnostice obstetricia;
Cel. Ebert de morbis infantium;
Ill. Casper de medicina forensi.

Adfui denique scholis clinicis obstetriciis Cel. Schoeller, medicis Cel. Remak, Ill. Frerichs, chirurgicis et ophthalmiatricis Ill. Langenbeck, Cel. Boehm, Cel. a Graefe, operationibus obstetriciis Cel. Schoeller, operationibus chirurgicis Ill. Langenbeck, operationibus ophthalmiatricis Cel. a Graefe, exercitationibus ophthalmoscopicis Cel. Boehm.

Quibus viris omnibus, optime de me meritis, gratias ago semperque habebo quam maximas.

Jam tentaminibus tum philosophico, tum medico, nec minus examine rigoroso coram gratioso Medicorum Ordine rite superatis, spero fore, ut dissertatione thesibusque publice defensis summi in medicina et chirurgia honores rite in me conferantur.

THESES.

1. Num existat hypochondria aut hysteria, ut dicunt sine materia, dubito.
2. Tonus musculorum non pendet a nervis.
3. Errant, qui Scrophulosin a Tuberculosi differre negant.
4. Multa praeteriere in medicina, transibunt et multa, et proferentur usque quae jam antea fuere.
5. Partialis eruditio et studium medicinae scientiarumque male digestum materialismo suppetias ferunt.

Some tight gutters

